

Warszawa, 13 stycznia 2022 r.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-P.4131.2.2022 PC

Rada Miejska w Sochocinie

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXVI/260/2021 Rady Miejskiej w Sochocinie z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie ustalenia diet dla radnych Rady Miejskiej w Sochocinie.

Uzasadnienie

W dniu 16 grudnia 2021 r. Rada Miejska w Sochocinie podjęła uchwałę Nr XXXVI/260/2021 w sprawie ustalenia diet dla radnych Rady Miejskiej w Sochocinie, która została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu w dniu 20 grudnia 2021 r. Jako podstawę prawną uchwały Rada Miejska wskazała art. 25 ust. 4, 6, 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Zgodnie z brzmieniem wymienionego wyżej przepisu, radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych na zasadach ustalonych przez radę gminy (art. 25 ust. 4), a rada gminy przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego (art. 25 ust. 8).

W § 1 ust. 1 uchwały Rada Miejska w Sochocinie ustaliła wysokość diet radnych.

W § 3 ust. 1 uchwały Rada postanowiła, że: *„Kwoty diet ulegają zmniejszeniu za każdą nieobecność radnego na sesji Rady Miejskiej w Sochocinie lub na posiedzeniu Komisji Rady, której radny jest członkiem o 100 zł”, ust. 2 „W przypadku sesji o więcej niż jednym posiedzeniu, nieobecność na każdym posiedzeniu liczy się osobno”.*

Zarówno w doktrynie prawa jak i orzecznictwie sądów administracyjnych przyjęto, że dieta radnego, o której mowa w wyżej przytoczonych przepisach, stanowi jedynie rekompensatę

utraconych przez radnego korzyści i nie posiada charakteru świadczenia pracowniczego. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 7 listopada 2013 r. (sygn. akt II SA/Op 316/13) stwierdzono, że użyte przez ustawodawcę określenie "dieta" należy rozumieć jako zwrot kosztów związanych z pełnieniem funkcji radnego. Istota diety sprowadza się do wyrównania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji. Osoba pełniąca daną funkcję zachowuje prawo do zwrotu kosztów i wydatków (strat) poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie jedynie z powodu uzyskania danej funkcji. Dieta powinna być zatem ściśle powiązana z aktywnością radnych w pracach rady i zależna od rzeczywistego wykonywania obowiązków związanych z pełnioną funkcją (por. również wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu: z dnia 9 lipca 2015 r. II SA/Op 161/15, z dnia 21 lipca 2015 r. II SA/Op 177/15, z dnia 4 sierpnia 2015 r., II SA/Op 252/15).

W orzecznictwie podkreślono ponadto, że dopuszczalność wprowadzenia diety o charakterze ryczałtowym nie może prowadzić do sytuacji powstania stałego miesięcznego wynagrodzenia niezależnego od udziału w pracach organów gminy. W wyroku z dnia 26 czerwca 2014 r. Naczelny Sąd Administracyjny (sygn. akt II OSK 406/14) orzekł, że: w sytuacji, gdy ustalenie świadczenia następuje w formie ryczałtu, brak przewidzianych potrąceń diety za przypadki nieobecności przewodniczącego na posiedzeniach, czy innych obowiązkowych czynnościach, sprawia, że nie mamy już do czynienia ze świadczeniem wyrównawczym (kompensacyjnym).

Zasadniczo Rada Miejska w Sochocinie ustaliła potrącenia diety z tytułu nieobecności radnego na sesji o 100 zł. Zgodnie z wyżej przytoczonym orzecznictwem dieta ma stanowić rekompensatę za utracone zarobki związane z pełnieniem funkcji radnego. Zatem sformułowanie zawarte w § 3 ust. 1 uchwały, wprowadzające kwotowe obniżenia kwoty bazowej spowodują, że w przypadku, gdyby sesje się odbywały, a radny będzie nieobecny na jednej bądź kilku sesjach (posiedzeniach komisji) w miesiącu i tak jakaś część diety, mimo nie wykonywania czynności, będzie mu wypłacana. Zapisy te powodują, że dieta traci charakter rekompensaty a zbliża się do formy wynagrodzenia za pracę.

Stanowisko organu nadzoru znajduje oparcie w wyrokach sądów administracyjnych zapadłych w następstwie rozpatrzenia skarg Wojewody Mazowieckiego na uchwały w sprawie zasad ustalania diet dla radnych (wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 października 2019 r. sygn. akt. II Sa/Wa 978/19, z dnia 24 października 2019 r. sygn. akt II SA/Wa 921/19 i z dnia 29 listopada 2019 r. sygn. akt. II SA/Wa 1259/19).

Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru stwierdził, że Rada Miejska w Sochocinie nie wypełniła prawidłowo delegacji ustawowej z art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym i w sposób sprzeczny z prawem ustaliła zasady przyznawania radnym dlatego należało orzec, jak w petitum rozstrzygnięcia.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje Gminie skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Konstanty Radziwiłł

/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym ważnym kwalifikowanym certyfikatem/